Leidschendam-Voorburg

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van de gemeente Leidschendam-Voorburg

Nr. 538538

18 november 2026

Beleidsregels vaststellen vermogen, giften en kostenbesparingen Participatiewet gemeente Leidschendam-Voorburg 2027

Het college van de gemeente Leidschendam-Voorburg;

gezien het collegevoorstel d.d. 27 oktober 2026;

gelet op de artikelen 3, zesde lid, 19, eerste lid, artikel 31, eerste en tweede lid, 34, 48, derde lid, en 50 van de Participatiewet;

besluit vast te stellen de volgende beleidsregels;

Beleidsregels vaststellen vermogen, giften en kostenbesparingen Participatiewet gemeente Leidschendam-Voorburg 2027.

Paragraaf 1 – Het vermogen

Artikel 1 - Het vaststellen van het vermogen

Het vaststellen van het vermogen in het kader van de Participatiewet gebeurt in overeenstemming met de bepalingen van hoofdstuk 3.4 van die wet.

Artikel 2 - Het vermogen

1. Het vermogen wordt vastgesteld op de waarde van de bezittingen in het economisch verkeer bij vrije oplevering, waarover de belanghebbende beschikt of redelijkerwijs kan beschikken, verminderd met de op dat tijdstip aanwezige schulden;
2. Het college stelt het vermogen vast bij aanvang van de bijstandsverlening en tijdens de bijstandsverlening;
3. In navolging op lid 2, stelt het college het vermogen tijdens de bijstandsverlening opnieuw vast bij:
   a. veranderingen in de gezinssituatie;
   b. het overschrijden van de vermogensgrens door de belanghebbende.

4. De belanghebbende meldt wijzigingen in het vermogen als de wijzigingen leiden tot:
   a. een overschrijding van de vermogensgrens, als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de wet.
   b. Een overschrijding van de grens voor giften en kostenbesparingen, als bedoeld in artikel 31, lid 2 onder m van de Participatiewet.

5. In aanvulling op lid 4 verzoekt het college aan belanghebbenden om wijzigingen in het vermogen ook te delen als het gaat om één van de volgende bestanddelen:
   a. Erfenissen;
   b. Loterijwinsten en prijzen;
   c. Schadevergoedingen;
   d. Dwangsommen;
   e. Verkoop woning of vakantiehuis;
   f. Bezittingen in het buitenland;
   g. Afkoopsommen en nabetalingen.

6. Het college vraagt bewijsstukken op van het vermogen, als bedoeld in lid 1, en de op het vermogen in mindering te brengen bestanddelen, als bedoeld in artikel 3 lid 2. Het college beoordeelt per situatie welke bewijsstukken noodzakelijk zijn.

Artikel 3 - Bestanddelen van het vermogen

1. Het vastgestelde vermogen bestaat uit een cumulatie van de volgende bestanddelen:
   a. het saldo van de bankrekeningen van de belanghebbende en de tot zijn gezin behorende personen;
   b. het saldo van spaar- en/of depositorekeningen van de belanghebbende en de tot zijn gezin behorende personen;
   c. de nominale waarde van aandelen en/of effecten van de belanghebbende en de tot zijn gezin behorende personen;
   d. de op geld waardeerbare inruilwaarde van een auto, caravan of boot of sieraden van de belanghebbende en de tot zijn gezin behorende personen;

e. saldo en tegoeden van digitale/online portemonnees, bank- of spaarrekeningen;
f. overige op geld waardeerbare vermogensbestanddelen.

2. Het vermogen, als bedoeld in lid 1, wordt verminderd met een cumulatie van de volgende bestanddelen:
   a. een bedrag ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Dit bedrag wordt standaard vastgesteld op de voor de voor de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de Participatiewet;
   b. de rest som van de bij het vaststellen van het vermogen aanwezige schulden, waarop een daadwerkelijke verplichting tot terugbetaling rust;
   c. middelen die door de belanghebbende gespaard zijn tijdens de bijstandsperiode;

3. De onderdelen als bedoeld in artikel 34 lid 2 van de Participatiewet worden niet gezien als onderdeel van het vermogen.

Artikel 4 - Vermogen bij co-ouderschap

1. Wanneer er sprake is van 'co-ouderschap', waarbij beide ouders elk voor een per individueel geval bepaald deel van de week het ouderlijk gezag over de kinderen tot 18 jaar uitoefenen, wordt de vermogensvrijlating als bedoeld in artikel 3 lid 3 van deze beleidsregels toegerekend aan de ouder bij wie het kind/de kinderen volgens de Basisregistratie Personen (BRP) is / zijn ingeschreven;
2. Voor wat betreft het vaststellen van de vermogensvrijlating ingeval van co-ouderschap wordt met inachtneming van het gestelde in artikel 34 van de Participatiewet de vermogensvrijlating voor een alleenstaande ouder toegepast.

Artikel 5 - Vaststellen vermogen bij vestiging vanuit een andere gemeente

Indien de belanghebbende afkomstig is uit een andere gemeente en daar bijstand op grond van de Participatiewet heeft ontvangen, de verhuizing niet gepaard gaat met een wijziging in de overige voor de bijstandsverlening relevante feiten en omstandigheden en er geen periode van meer dan 30 dagen ligt tussen de beëindiging van de bijstandsverlening in de vertrekgemeente en de toekenning, wordt voor de vaststelling van het vermogen aangesloten bij de vaststelling van de vertrekgemeente.

Artikel 6 - Vermogen in de vorm van een auto

1. Indien bij de beoordeling van de vermogensbestanddelen de waarde van een auto moet worden vastgesteld, geldt als uitgangspunt de particuliere verkoopwaarde volgens de meest recente ANWB/BOVAG-koerslijst. Indien de waarde van de auto op deze wijze niet kan worden vastgesteld, zijn de volgende opties van toepassing:
   a. informatie bij de afdeling technische informatie van de ANWB te Den Haag;
   b. informatie bij een dealer van het betreffende automerk;
   c. informatie uit openbaar toegankelijke en kosteloos raadpleegbare bronnen waarmee de waarde van vergelijkbare voertuigen kan worden vastgesteld.

2. Aan een auto van belanghebbende en zijn gezin wordt geen waarde in het economisch verkeer toegekend als deze die zeven jaar of ouder is, tenzij het een auto betreft die als 'oldtimer' of 'antieke auto' wordt aangemerkt.
3. Indien er op het moment van het vaststellen van het vermogen sprake is van een cumulatie van twee of meer auto's, caravan of boot wordt lid 2 slechts eenmaal toegepast.
4. Indien de belanghebbende een nieuwe auto verkrijgt als vervanging voor een bestaande auto stelt het college de waarde van de auto niet opnieuw vast, mits de auto's vergelijkbaar zijn in ouderdom en/of waarde.

Artikel 7 - Vermogen waarover niet kan worden beschikt

Indien de belanghebbende en zijn gezin vermogensbestanddelen hebben, waarover hij niet kan beschikken of waarvan het college redelijkerwijs niet kan verlangen dat hij deze te gelde maakt kan de bijstand worden verleend, mits de belanghebbende voldoet aan de overige criteria voor bijstandsverlening.

Artikel 8 - Vaststellen vermogen personen van pensioengerechtigde leeftijd en ouder met onvolledige AOW

Het college kan de vermogenstoets achterwege laten wanneer bij de beoordeling van het recht op bijstand:

a. de belanghebbende van pensioengerechtigde leeftijd blijkt; en
b. belanghebbende op grond van niet verzekerde jaren een verlaagde uitkering ingevolge de Algemene Ouderdomswet ontvangt, welke in de vorm van een aanvullende inkomensvoorziening door de Sociale Verzekeringsbank wordt aangevuld tot de voor de belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm. Deze aanvullende inkomensvoorziening is algemene bijstand als bedoeld in artikel 47a van de Participatiewet. Deze voorziening wordt toegekend aan alleenstaanden en

alleenstaande ouders van pensioengerechtigde leeftijd en aan gehuwden, van wie ten minste een van de echtgenoten de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

Paragraaf 2 – Vermogen in de eigen woning

Artikel 9 - Bijstand onder zekerheidstelling van hypotheekrecht

Indien de algemene bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening als bedoeld in artikel 50 van de Participatiewet, heeft die bijstand de vorm van een geldlening onder zekerheidstelling van hypotheekrecht, tenzij de eerste hypotheekverstrekker hier geen toestemming voor verleent, blijft de bijstand in de vorm van een lening toegekend.

Artikel 10 - Waardebepaling en taxatie

1. De geldlening als bedoeld in artikel 9 van deze beleidsregels is ten hoogste de waarde van de woning in het economisch verkeer bij vrije oplevering, verminderd met de daarop drukkende schulden als bedoeld in artikel 34 Participatiewet;
2. Onder de voorwaarde dat de taxatie van de woning in het kader van de Wet waardering onroerende zaken (WOZ) niet langer dan een jaar geleden heeft plaatsgevonden, wordt de waarde van de woning vastgesteld op de meest recente WOZ-waarde. Het college kan de waarde van de woning laten vaststellen op basis van een taxatie door een taxateur voor onroerende zaken die door haar in overeenstemming met de belanghebbende wordt aangewezen;
3. De kosten verbonden aan de taxatie, de hypotheekakte en de inschrijving van de hypotheek, alsmede de bijkomende kosten, komen ten laste van de belanghebbende.

Artikel 11 - Medewerkingsplicht

1. Bij verlening van bijstand onder verband van hypotheek dient aan de belanghebbende de verplichting te worden opgelegd dat hij meewerkt aan de vestiging van hypotheek.
2. Het niet verlenen van de medewerking als bedoeld in lid 1 heeft tot gevolg, dat een aanvraag voor bijstand wordt afgewezen en dat verstrekte bijstand terstond opeisbaar is.

Artikel 12 - Voorwaarden

1. Aan de geldlening worden in elk geval de voorwaarden verbonden als genoemd in de artikelen 13 en 14 van deze beleidsregels;
2. De in lid 1 bedoelde voorwaarden worden samen met de gebruikelijke bedingen opgenomen in de hypotheekakte.

Artikel 13 - Aflossing en rente binnen tien jaar

1. Aflossing van de lening vindt plaats gedurende ten hoogste tien jaar.
2. De aflossing vangt aan op het moment van beëindiging van de bijstandsverlening en vindt maandelijks plaats.
3. Het jaarbedrag van de aflossing wordt telkens voor een jaar vastgesteld.
4. Bij een inkomen als bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet, dat niet uitgaat boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, onderdeel c van die wet, wordt geen aflossing gevergd.
5. Indien de omstandigheden daartoe aanleiding geven, stelt het college – zo nodig tussentijds – de aflossing op een lager dan wel hoger bedrag vast.
6. Bij de beoordeling van de omstandigheden als bedoeld in lid 5 wordt rekening gehouden met noodzakelijke, voor eigen rekening van de belanghebbende komende bijzondere bestaanskosten. Deze worden in mindering gebracht op het inkomen.
7. Indien de belanghebbende tijdens de aflossingsperiode van tien jaar schuldig nalatig is in het voldoen aan de gestelde aflossing, is het nog niet afgeloste deel van de geldlening direct opeisbaar en is daarover tevens wettelijke rente verschuldigd.

Artikel 14 - Aflossing en rente na tien jaar

1. Indien na toepassing van artikel 13 van deze beleidsregels na afloop van de aflossingsperiode van tien jaar een deel van de geldlening nog niet is afgelost, is vanaf dat moment maandelijks rente verschuldigd over het nog niet afgeloste deel van de geldlening;
2. De rente als bedoeld in lid 1 is de wettelijke rente, verminderd met drie procent met dien verstande dat de rente ten minste 0% is;
3. Indien de belanghebbende naar het oordeel van het college de rente geheel of gedeeltelijk kan betalen, maar niet kan aflossen, wordt een betaling eerst tot ten hoogste het bedrag van de verschuldigde maandrente aangemerkt als aflossing. De rente die daardoor niet wordt betaald, wordt bijgeschreven bij het nog niet afgeloste deel van de geldlening;
4. Over een bijgeschreven rentevordering is geen rente verschuldigd;
5. Het college kan afzien van de renteverplichting, als bedoeld in lid 1.

Artikel 15 - Verkoop van de woning

1. Bij verkoop of bij vererving van de woning – en indien het een echtpaar betreft bij vererving na het overlijden van de langstlevende echtgenoot – wordt het nog niet afgeloste deel van de geldlening, evenals de op grond van de artikelen 14 lid 3 en 14 lid 4 van deze beleidsregels bijgeschreven rente, direct afgelost;
2. Bij verkoop van de woning kan het college wegens bijzondere omstandigheden van medische of sociale aard dan wel wegens werkaanvaarding elders door belanghebbende, na toepassing van artikel 14 lid 1 van deze beleidsregels besluiten tot het verlenen van een nieuwe geldlening, eveneens onder verband van hypotheek, voor de aankoop van een andere woning, tot ten hoogste het bedrag van de op grond van artikel 14 lid 1 van deze beleidsregels afgeloste geldlening;
3. Indien bij verkoop van de woning op basis van de waarde in het economisch verkeer bij vrije oplevering het voor de afrekening beschikbare bedrag lager is dan het resterende bedrag van de geldlening en de rentevordering, wordt het verschil kwijtgescholden.

Artikel 16 - Hernieuwde bijstandsverlening binnen twee jaar

Indien binnen een periode van twee jaar na beëindiging van de bijstandsverlening onder verband van hypotheek wederom recht op bijstand bestaat, wordt deze verleend met toepassing van de laatst gevestigde hypotheek.

Artikel 17 - Saldobiljet

Aan de belanghebbende wordt telkens na afloop van het kalenderjaar een opgave verstrekt van de stand van de geldlening en van de rentevordering.

Paragraaf 3 – Giften en kostenbesparingen

Artikel 18 – In aanmerking nemen van giften en kostenbesparingen

1. De gemeente neemt giften en kostenbesparingen voor de vaststelling van het recht op bijstand in aanmerking als deze de wettelijke grens, als bedoeld in artikel 31, lid 2 onder m, overschrijden. Dit kan leiden tot een herziening of verlaging van de bijstandsuitkering;
2. Het bepaalde in lid 1 geldt voor zowel giften en kostenbesparingen die worden verstrekt in natura, als in de vorm van geld;
3. De waarde van een gift of kostenbesparing wordt bepaald op basis van de waarde in het economisch verkeer. Het college beoordeelt de waarde op basis van bewijsstukken (zoals bonnen) of het ‘Prijzenboek Leidschendam-Voorburg’.

Artikel 19 - Vrijlating van giften en kostenbesparingen

1. De gemeente neemt giften en kostenbesparingen niet in aanmerking voor de vaststelling van het recht op bijstand tot de wettelijke grens, als bedoeld in artikel 31, lid 2 onder m van de Participatiewet;
2. De wettelijke grens, als bedoeld in lid 1, wijzigt jaarlijks, conform de procentuele stijging van de consumentenprijsindex, als bedoeld in artikel 39 lid 1 van de wet;
3. In aanvulling op lid 1, worden de volgende giften en kostenbesparingen niet in aanmerking genomen voor de vaststelling van het recht op bijstand:
    a. Giften met een specifieke bestemming, waarmee belanghebbende betaalachterstanden voldoet;
    b. Giften met een specifieke bestemming die voorkomen dat de belanghebbende aanspraak maakt op de bijzondere bijstand of een maatwerkvoorziening op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning;
    c. Bijdragen van onderhoudsplichtigen;
    d. Incidentele boodschappen;
    e. Giften van instellingen zonder winstoogmerk, zoals de Voedselbank, Kledingbank en Speelgoedbank;
    f. Onverplichte giften van werkgevers aan werknemers of vrijwilligers.

Artikel 20 - Meldplicht voor giften en kostenbesparingen

1. Belanghebbende is verplicht giften en kostenbesparingen te melden als die:
    a. (Cumulatief) de grens voor giften of kostenbesparingen overstijgen, als bedoeld in artikel 31, lid 2 onder m van de Participatiewet;
    b. De vermogensgrens, als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de Participatiewet, overstijgt.

2. In navolging op lid 5, is er geen sprake van een meldplicht als giften en kostenbesparingen:
    a. Niet leiden tot een overschrijding van de in artikel 19 lid 1 genoemde grenzen;
    b. Vrijgelaten worden binnen de bijstandsuitkering, als bedoeld in artikel 19 lid 3.

3. Het college kan bewijsstukken opvragen bij een melding van giften of kostenbesparingen. Het college beoordeelt per situatie welke bewijsstukken noodzakelijk zijn.

Paragraaf 4 - Slotbepalingen

Artikel 21 - Hardheidsclausule
Het college kan ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in de beleidsregels, indien strikte toepassing ervan zou tot onbillijkheden van zwaarwegende aard zou leiden.

Artikel 22 - Inwerkingtreding
1. Deze beleidsregels treden in werking met ingang van 1 januari 2027.
2. De Beleidsregels vaststellen vermogen en vaststellen vermogen in eigen woning Participatiewet Leidschendam-Voorburg 2015 worden ingetrokken.

Artikel 23 - Citeerartikel
Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als: Beleidsregels vaststellen vermogen, giften en kostenbesparingen Participatiewet gemeente Leidschendam-Voorburg 2027.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Leidschendam-Voorburg, 27 oktober 2026,

Secretaris,

R.J. den Haan

Burgemeester,

M.W. Vroom

Leidschendam-Voorburg

Bijlage Artikelsgewijze toelichting

Paragraaf 1 – Het vermogen

Artikel 1 - Het vaststellen van het vermogen

Bijstandsverlening op grond van de Participatiewet is aanvullend op de middelen waarin men zelf kan voorzien. Om te beoordelen of een belanghebbende recht heeft op een bijstandsuitkering let het college onder andere op het vermogen waarover de belanghebbende en zijn gezin beschikt (beschikken) of kan (kunnen) beschikken.

Artikel 34 van de Participatiewet geeft de uitgangspunten aan van de wijze waarop het vermogen van de belanghebbende en zijn gezin moet worden vastgesteld. Het gaat dan vooral om datgene wat onder het begrip 'vermogen' wordt verstaan, en wat niet als vermogen in aanmerking wordt genomen. Artikel 34 van de Participatiewet geeft aan dat het vermogen moet worden vastgesteld op de waarde van de vermogensbestanddelen in het economisch verkeer en tot welke grenzen het vermogen wordt vrijgelaten. Dit artikel vormt dan ook het uitgangspunt voor deze beleidsregels.

Artikel 2 - Het vermogen

Het vermogen wordt vastgesteld op de waarde van de bezittingen in het economisch verkeer waarover de belanghebbende beschikt of redelijkerwijs kan beschikken. Zoals in artikel 3 beschreven gaat het hierbij om een cumulatie van positieve en negatieve vermogensbestanddelen. Positieve bestanddelen zijn onder andere de bankrekeningen van de belanghebbende en de tot zijn gezin behorende personen. Negatieve bestanddelen zijn de op het moment van de beoordeling van de bijstandsverlening aanwezige schulden bij de belanghebbende en de tot zijn gezin behorende personen.

Het college kan het vermogen van de belanghebbende op meerdere momenten tijdens de bijstandsverlening vaststellen. Lid 2 bepaalt dat het college dit in elk geval doet bij aanvang van de bijstandsverlening. Lid 2 bepaalt echter ook dat het college het vermogen vaststelt tijdens de bijstandsverlening. Dit doet het college in de in lid 3 genoemde gevallen.

Lid 4 bepaalt dat de belanghebbende vermogensstijgingen meldt als deze leiden tot een overschrijding van de vermogensgrens, als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de wet.

Lid 5 bepaalt in welke situaties het college de belanghebbende verzoekt om wijzigingen in het vermogen te melden. De grondslag hiervoor is artikel 53a van de Participatiewet. Het doel is om te voorkomen dat een eventueel effect van deze wijzigingen op de bijstandsuitkering te laat wordt opgemerkt door de inwoner of consulent. Dit kan hoge terugvorderingen tot gevolg hebben. Het college vraagt de inwoner om de in lid 6 genoemde bestandsdelen te melden, omdat deze:

- kunnen leiden tot overschrijding van de vermogensgrens, of grens voor giften en kostenbesparingen;
- niet structureel of voorspelbaar zijn.

Indien nodig, kan het college aan de belanghebbende vragen om ook andere bestanddelen van het vermogen te melden. Het college maakt hierbij een individuele afweging op basis van de situatie van de belanghebbende.

Lid 6 bepaalt dat het college per situatie beoordeelt welke bewijsstukken noodzakelijk zijn voor het berekenen van het vermogen. Voorbeelden zijn een overzicht van het saldo op de bankrekening, een beschikking waarop een schuld wordt vermeld of een onderhands leencontract bij familie of derden. De gemeente maakt deze afweging op basis van factoren zoals de consequentie voor de bijstandsverlening of de mate waarin de juistheid van informatie ook zonder bewijsstuk aannemelijk is. Zoals eerder genoemd is dit een individuele afweging die het college per individu maakt.

Artikel 3 - Bestanddelen van het vermogen

Artikel 3 van de beleidsregels geeft aan welke bestanddelen bij het vaststellen van het vermogen worden betrokken. Lid 1 bepaalt welke positieve vermogensbestanddelen het college hierin meeneemt. Voor wat betreft de bankrekeningen, de spaar- en depositorekeningen en de waarde van de aandelen of effecten gaat het erom dat de meest recente gegevens bij het vaststellen van het vermogen worden betrokken.

De vermogensbestanddelen auto, caravan, boot, sieraden en overige op geld waardeerbare bestanddelen verdienen speciale aandacht. Deze beleidsregels bevatten voorschriften met betrekking tot de

manier waarop de waarde van een auto in het economisch verkeer wordt vastgesteld. Voor wat betreft de overige vermogensbestanddelen geldt dat de gemeente de belanghebbende vraagt om zelf een inschatting te maken van de waarde. In sommige gevallen vraagt de gemeente een taxatierapport op. Bijvoorbeeld bij het vermoeden dat de waarde substantieel is. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij sieraden of schilderijen.

Het college maakt een individuele afweging welke vermogensbestanddelen zij meeneemt bij de vaststelling van het vermogen. Het college kan er bijvoorbeeld voor kiezen om een vermogensbestanddeel niet mee te nemen, als deze emotionele waarde heeft. In dat geval kan het college niet van de belanghebbende verwachten dat hij het vermogensbestanddeel omzet in geld (zoals door dit te verkopen). Daarnaast vraagt het saldo en tegoeden van digitale/online portemonnees, bank- of spaarrekeningen (lid 1, onder e) om extra aandacht. Hiermee wordt onder andere het saldo van een PayPal-rekening, crypto of het saldo van een digitale portemonnee (bijvoorbeeld van verkoopwebsites) bedoeld.

Lid 2 schrijft voor welke zaken op de positieve bestanddelen in mindering mogen worden gebracht. Onderdeel a. geeft aan dat een bedrag ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan in mindering gebracht mag worden. Wanneer het recht op bijstandsverlening beoordeeld moet worden, staat dit recht niet altijd direct vast. De betaling van de bijstand vindt aan het eind van de maand plaats. De belanghebbende moet daarom een periode tot het moment van de eerste betaling van de bijstand overbruggen. Het is daarom redelijk om bij het vaststellen van het vermogen er rekening mee te houden dat de belanghebbende uit alle tot zijn beschikking staande middelen een deel gebruikt om in de kosten van levensonderhoud te voorzien. Het uitgangspunt is dat een bedrag ter grootte van de op hem van toepassing zijnde bijstandsnorm zoals genoemd in artikel 5, onderdeel c, van de Participatiewet daarvoor bestemd wordt.

In onderdeel b. van lid 2 staat dat de rest som van de bij de bijstandsverlening aanwezige schulden ook op het vermogen in mindering gebracht wordt. De gemeente rekent alleen de schulden mee die opeisbaar zijn en waaraan een betalingsverplichting is verbonden op het moment van de beoordeling van het recht op bijstand. De betalingsverplichting is een last die op het moment van beoordeling van de bijstandsverlening op de belanghebbende rust. Het moet dus gaan om een betalingsverplichting die ook in geval van toekenning van de bijstand aanwezig blijft. Als bij de betalingsverplichting is afgesproken dat die wordt uitgesteld, bijvoorbeeld in verband met werkloosheid, wordt die schuld niet meegerekend bij het bereken van het vermogen van de belanghebbende en zijn gezin. Een onderhandse schuld van ouders aan kinderen of een onderhandse schuld van de belanghebbende aan derden wordt bij de vaststelling van het vermogen meegerekend. Een voorwaarde hiervoor is dat de belanghebbende aannemelijk maakt dat deze schuld bestaat en opeisbaar is. Bijvoorbeeld door middel van bewijsstukken, zoals een contract, verklaring of bankoverschrijvingen. Een studieschuld op grond van de Wet Studiefinanciering (WSF) wordt alleen meegerekend als er geen sprake is van een uitgestelde betalingsverplichting. Vaak is er bij studieschulden sprake van een uitgestelde betalingsverplichting. Bijvoorbeeld tot tien jaar na het beëindigen van de studie.

Onderdeel c. van lid 2 bepaalt dat het college gespaarde middelen tijdens de bijstandsperiode ook op het vermogen in mindering brengt. Het college houdt daarbij wel rekening met in hoeverre het gespaarde bedrag passend en realistisch is. Wanneer het spaarbedrag niet past bij de bijstandsnorm, kan dit aanleiding zijn tot nader onderzoek. Het college onderzoekt bijvoorbeeld of het bedrag gespaard is vanuit de bijstandsuitkering, en of het spaargedrag geen onbedoelde effecten heeft op de mate waarin de inwoner kan voorzien in het eigen levensonderhoud.

Lid 3 bepaalt welke onderdelen van het vermogen het college vrijlaat. Hierbij wordt verwezen naar artikel 34 lid 2 van de Participatiewet.

Artikel 4 – Vermogen bij co-ouderschap

In de uitvoeringspraktijk komt het begrip ‘co-ouderschap’ voor. Ouders kunnen bij echtscheiding overeenkomen dat zij elk voor een bepaald gedeelte van de week het ouderlijk gezag over hun kind(eren) uitoefenen. Voor het vaststellen van het vermogen levert dit problemen op. Welke vermogensgrenzen zijn van toepassing? Is er sprake van een alleenstaande of een alleenstaande ouder? Het uitgangspunt van deze beleidsregels is dat de vermogensvrijlating op grond van artikel 34 van de Participatiewet wordt toegepast op de ouder bij wie het kind/de kinderen volgens de Basisregistratie Personen (BRP) is / zijn ingeschreven. In dat geval wordt de vermogensvrijlating voor een alleenstaande ouder toegepast.

Artikel 5 – Vaststellen vermogen bij vestiging vanuit een andere gemeente

Regelmatig vestigen zich in Leidschendam-Voorburg belanghebbenden, die uit een andere gemeente afkomstig zijn en daar al bijstand hebben ontvangen. De vraag is hoe de gemeente Leidschendam-Voorburg in een dergelijk geval met het vaststellen van het vermogen moet omgaan. Artikel 5 van de

beleidsregels regelt, dat Leidschendam-Voorburg het vermogen overneemt, zoals dat door de vertrekgemeente is vastgesteld.

Artikel 6 – Vermogen in de vorm van een auto

De waarde van een auto vormt een van de bestanddelen van het vermogen, waarmee bij de beoordeling van het recht op bijstandsverlening rekening gehouden moet worden. De gemeente Leidschendam-Voorburg hanteert als uitgangspunt dat de waarde van een auto wordt vastgesteld aan de hand van de zogeheten 'AMWB/BOVAG'-koerslijst. Deze koerslijst is digitaal beschikbaar en te benaderen via de website van de ANWB. De inruilwaarde van de auto – de prijs waarvoor de dealer de auto van de cliënt zou inkopen – zoals in de lijst genoemd, vormt het uitgangspunt voor de waardering in het economisch verkeer. Wanneer de waarde van sommige types niet de lijst opgenomen is, kan informatie bij de afdeling technische informatie van de ANWB in Den Haag dan wel inlichtingen bij een dealer van het betreffende merk auto, uitkomst bieden.

De gemeente Leidschendam-Voorburg laat auto's vrij bij het bepalen van het vermogen, als zij het bezit van de auto als algemeen gebruikelijk ziet. Dit is het geval als de belanghebbende één auto bezit die zeven jaar of ouder is. Een uitzondering geldt voor auto's die als 'oldtimer' of als 'antieke auto' worden aangemerkt. Voor een dergelijke auto moet op grond van een individueel onderzoek apart een waarde worden vastgesteld. Daarnaast geldt een uitzondering als de belanghebbende meer dan één auto heeft. De vrijstelling geldt alleen voor de auto die de belanghebbende als eerste in bezit heeft. De datum van tenaamstelling van de auto wordt hiervoor als uitgangspunt gebruikt. Tot slot wordt een uitzondering gemaakt voor caravans of boten. Hiervoor stelt de gemeente altijd een waarde vast.

Artikel 7 – Vermogen waarover niet kan worden beschikt

Ten tijde van het onderzoek naar het recht op bijstand en het vaststellen van het vermogen kan blijken dat de belanghebbende en zijn gezin vermogensbestanddelen hebben, waarover hij nog niet kan beschikken. De belanghebbende kan dan recht hebben op bijstand als hij aan de overige voorwaarden daarvan voldoet. Omdat de belanghebbende naderhand de beschikking kan krijgen over middelen die bij de verleende en de te verlenen bijstand een rol spelen, is de bijstand terugvorderbaar op de later verkregen middelen.

In de uitvoeringspraktijk komt het regelmatig voor dat belanghebbenden niet of niet voldoende verzekerd zijn voor de kosten van hun uitvaart. Veelal hebben zij een gedeelte van hun spaargeld gereserveerd voor hun uitvaart. Wanneer daarvoor voldoende waarborgen zijn, kan dit vermogen 'met een bepaalde bestemming' bij het vaststellen van het vermogen feitelijk buiten beschouwing worden gelaten. Het moet dan wel vaststaan dat de gereserveerde gelden uitsluitend voor de uitvaart gebruikt kunnen worden. Voorbeelden daarvan zijn:

- Er is een koopsompolis door middel van storting van een koopsom bij een verzekeringsmaatschappij;
- Er is een depositorekening bij een uitvaartonderneming; het bedrag moet uitsluitend gebruikt kunnen worden voor de uitvaart van de belanghebbende en mag niet terug vorderbaar zijn;
- Er is een speciale uitvaartrekening met limitatieve voorwaarden bij een bankinstelling.

Artikel 8 - Vaststellen vermogen personen van pensioengerechtigde leeftijd met onvolledige AOW

In beginsel dient het college bij de beoordeling van het recht op bijstand een onderzoek te doen naar de noodzaak van de gevraagde bijstand, het inkomen van de belanghebbende en diens vermogen. Er is echter een groep belanghebbenden, bij wie het vermogensonderzoek feitelijk achterwege kan blijven. Het betreft belanghebbenden van pensioengerechtigde leeftijd die een verlaagde uitkering ontvangen op grond van de Algemene Ouderdomswet (AOW). Dat is mogelijk wanneer deze belanghebbenden in de periode tussen hun 15e jaar en de pensioengerechtigde leeftijd een aantal jaren niet verzekerd zijn geweest voor de AOW. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn, wanneer zij in het buitenland hebben gewoond – en hun verzekering niet vrijwillig hebben voortgezet – of wanneer belanghebbenden vanuit het buitenland in Nederland zijn komen wonen. In Nederland wonende verzekerden bouwen in 50 jaar een volledig recht op AOW-uitkering op. Voor elk jaar dat zij tussen hun 15e jaar en pensioengerechtigde leeftijd niet verzekerd zijn geweest, vindt op de uiteindelijke AOW-uitkering een korting van 2% plaats.

Bij de beoordeling van het recht op die aanvullende inkomensvoorziening voert de Sociale Verzekeringsbank (SVB) ook een vermogensonderzoek uit. Daarbij gebruikt de SVB dezelfde criteria als de gemeente doet bij een vermogensonderzoek. Wanneer bij een onderzoek naar aanleiding van een bijstandsaanvraag van een belanghebbende van pensioengerechtigde leeftijd met een verlaagde AOW-uitkering blijkt dat deze een aanvullende inkomensvoorziening ontvangt, kan het college aannemen dat de Sociale Verzekeringsbank bij zijn onderzoek tot de conclusie is gekomen dat de belanghebbende

geen vermogen heeft of dat dit binnen de vrijlatingsgrenzen van artikel 34 van de Participatiewet blijft. Het heeft dan geen belang dat het college zelf alsnog een onderzoek naar het vermogen doet. Artikel 8 van deze beleidsregels bepaalt daarom dat in dergelijke gevallen een vermogensonderzoek achterwege blijft. Het heeft – onder meer vanuit een oogpunt van administratieve lastenvermindering voor de overheid en de burger – geen toegevoegde waarde om bij de Sociale Verzekeringsbank in Leiden de beschikkingen betreffende een belanghebbende op te vragen. Zo nodig heeft het college de mogelijkheid om via Suwinet gegevens van een belanghebbende te verifiëren.

Paragraaf 2 – Het vermogen in de eigen woning

Artikel 9 - Bijstand onder zekerheidstelling van hypotheekrecht

Op grond van artikel 50 van de Participatiewet moet de algemene bijstand bij overschrijding van het vermogen, als bedoeld in artikel 34, tweede lid, onderdeel d van de Participatiewet, in de woning in de vorm van een geldlening worden verstrekt. Dit, mits de totale bijstand over een heel jaar meer bedraagt dan eenmaal het minimumloon (gezinsnorm).

Het college is bevoegd om aan de bijstandsverlening de voorwaarde van zekerheidstelling voor de belanghebbende te verbinden. Deze zekerheidstelling beperkt zich niet tot een krediethypotheek. Bij woonschepen of woonwagens kan het gaan om een ‘stil pand’. Om de terugbetaling van de bijstand te waarborgen regelt artikel 48, derde lid, van de Participatiewet dat bijstand aan eigenwoningbezitters, eigenaars van woonwagens en woonschepen onder zekerheidstelling van een hypotheek geschiedt.

Indien de eerste hypotheekverstrekker geen toestemming verleent voor het vestigen van een hypotheekrecht, blijft de bijstand in de vorm van een geldlening verstrekt.

Artikel 10 – Waardebepaling en taxatie

Wanneer er sprake is van een door de belanghebbende in eigendom bewoonde woning, stuit tegeldemaking van de overwaarde (het verschil tussen de waarde in het economisch verkeer en het saldo van de hypothecaire geldlenig(en)) vaak op problemen. Bij een aanvraag voor een geldlening zullen kredietverstrekkende instanties op grond van het inkomen bepalen welk bedrag geleend kan worden. Juist het gebrek aan inkomen noopt tot het aanvragen van de lening. Bij de andere mogelijkheid, verkoop van de woning, komt iemand mogelijk zonder huisvesting te zitten.

Primair moet beoordeeld worden of er naast een eventueel vermogen in de woning geen sprake is van andere bezittingen die een waarde hebben die de vermogensgrenzen van artikel 34 van de Participatiewet overschrijden. Wanneer dat zich voordoet, heeft de belanghebbende geen recht op bijstand en zal het vermogen, anders dan in de woning, eerst gedaald moeten zijn tot beneden de vrijlatingsgrenzen. Vervolgens moet het vermogen in de woning worden vastgesteld. Dit vermogen betreft het verschil tussen de verkoopwaarde van de woning bij vrije oplevering (artikel 34 Participatiewet) en het saldo van de schuld – de (hypothecaire) geldlening – die erop rust. Het hoeft niet altijd te gaan om een hypothecaire geldlening, omdat hypotheken alleen gevestigd kunnen worden op registergoederen. Bij woonschepen en woonwagens gaat het om een andere soort geldlening.

De waarde van de woning wordt vastgesteld door een taxateur die is aangewezen door het college. Dit gebeurt met toestemming van de belanghebbende. Omdat de belanghebbende de gegevens over zijn vermogen moet overleggen, zijn de kosten die daaruit voortvloeien en alle bijkomende kosten die voortvloeien uit het vestigen van een hypotheek of pand voor zijn rekening. Als de belanghebbende een taxatierapport van niet ouder dan zes maanden kan overleggen, blijft taxatie achterwege.

Onder de voorwaarde dat de waarde van de woning niet langer dan 1 jaar geleden in het kader van de WOZ is vastgesteld, kan de WOZ-waarde aangehouden worden voor het vaststellen van de waarde van de woning. In dat geval vindt dus geen taxatie van de woning plaats.

De kosten van het vestigen van een hypotheekrecht, evenals de bijkomende kosten zijn voor rekening van de eigenaar. Dit zijn dan vervolgens voor de aanvrager uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke bestaanskosten. Wanneer hij deze niet uit eigen middelen kan bekostigen zal bijzondere bijstand verstrekt worden

Artikel 11 – Medewerkingsplicht

Indien het college besluit tot verlening van bijstand in de vorm van een geldlening onder verband van hypotheek, kan op grond van artikel 48 lid 3 van de wet aan de bijstand de verplichting verbonden worden om medewerking te verlenen aan het vestigen van die hypotheek. In de praktijk zal het college vrijwel altijd een dergelijke verplichting aan de bijstand in de vorm van een geldlening onder verband

van hypotheek moeten verbinden. Dit houdt verband met het feit dat op grond van het BW de eigenaar van het onderpand de hypotheekakte bij de notaris moet ondertekenen. Zonder deze handeling van de eigenaar kan de gemeente geen hypotheek vestigen op zijn woning.

In lid 1 is geregeld dat belanghebbende de verplichting heeft om mee te werken aan het vestigen van een hypotheekrecht. Hiertoe dient de belanghebbende in de aanvraagfase een zogenaamde bereidverklaring te ondertekenen waarin de medewerking aan de vestiging van een krediethypotheek wordt verleend. Aangezien de notariskosten voor rekening komen van de klant, kan de notaris in principe door hem/haar worden gekozen. In de bereidverklaring kan de notaris van keuze worden genoemd.

In lid 2 is geregeld het niet verlenen van de medewerking als bedoeld in lid 1 tot gevolg heeft dat een aanvraag voor bijstand wordt afgewezen en dat verstrekte bijstand terstond opeisbaar is.

Artikel 12 - Voorwaarden

Bij de gebruikelijke bedingen die ook in de hypotheekakte moeten worden opgenomen, kan gedacht worden aan het beding tot beperking van de bevoegdheid tot verhuur of verpachting.

Artikel 13 - Aflossing en rente binnen tien jaar

De periode van tien jaar waarin een aflossing wordt gevergd, begint op het moment dat de bijstandsverlening wordt beëindigd. Per maand zal dan in beginsel een aflossing plaatsvinden die gelijk is aan het bedrag dat zou volgen uit tien jaar aflossing, dus 1/120 van de geldlening. Het nieuwe inkomen kan echter zodanig zijn dat een hoger aflossingsbedrag gevraagd kan worden. Daarom is aangegeven dat de aflossingsperiode ten hoogste tien jaar bedraagt. Belanghebbende dient echter ook de mogelijkheid te hebben om een lager aflossingsbedrag te betalen dan het bedrag dat volgt uit hetzij de aflossingsperiode van tien jaar, hetzij uit een hoger vastgesteld bedrag.

Bij het bepalen van de aflossingscapaciteit in het inkomen dienen eerst de (voor eigen rekening blijvende) noodzakelijke bijzondere kosten in mindering te worden gebracht. Daardoor wordt ervoor gezorgd dat belanghebbende die kosten kan betalen. Volgens het Burgerlijk Wetboek moet de wettelijke rente worden betaald over de tijd dat verzuimd is om de verplichting te voldoen. In lid 2 is aangegeven dat maandelijks een aflossing moet worden gedaan. Blijft die aflossing achterwege dan is vanaf dat moment sprake van verzuim en is dus de wettelijke rente verschuldigd.

Aangezien de hoogte van het inkomen en de noodzakelijke uitgaven geen vast gegeven hoeven te zijn, is in lid 3 geregeld dat het aflossingsbedrag telkens voor een periode van een jaar wordt vastgesteld. Het gaat hier om aflossingsjaren. Dit hoeven dus niet noodzakelijkerwijs samen te vallen met kalenderjaren.

In lid 4 is geregeld dat bij een inkomen op het niveau van de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de Participatiewet geen aflossing wordt gevergd. De aflossingsperiode van tien jaar gaat echter in na de beëindiging van de bijstandsverlening, ook al wordt geen, of een lagere aflossing opgelegd.

In lid 5 staat dat tussentijdse bijstelling van het aflossingsbedrag op initiatief van het college en op verzoek van de belanghebbende ook mogelijk is. Wanneer de belanghebbende tijdens de aflossingsperiode van tien jaar schuldig nalatig is om de vastgestelde aflossing te voldoen, is het nog niet afgeloste deel van de geldlening direct opeisbaar. In een dergelijke situatie wordt eerst geprobeerd om een betalingsregeling te treffen. Is dat niet haalbaar – vanwege een weigerachtige opstelling van de belanghebbende – dan staan in het uiterste geval middelen als beslag op het inkomen en executoriale verkoop van de woning ter beschikking. Voorts is geregeld dat rente verschuldigd is bij schuldige nalatigheid ten aanzien van het voldoen aan de aflossing binnen een periode van tien jaar. Het rentepercentage is in dat geval gelijk aan de wettelijke rente. Over deze rentevordering is weer rente verschuldigd. De resterende schuld zal daardoor op termijn steeds verder kunnen oplopen.

Artikel 14 - Aflossing en rente na tien jaar

Wanneer sprake is van lagere aflossingsbedragen die niet gecompenseerd kunnen worden door hogere aflossingsbedragen op andere tijdstippen binnen de gehele aflossingsperiode, is de periode van tien jaar niet voldoende om de totale geldlening af te lossen. Het restant wordt in ieder geval afgerekend bij verkoop of vererving. Dit komt erop neer dat voor het nog niet afgeloste deel van de geldlening uitstel van betaling wordt verleend. Aan de belanghebbende wordt overgelaten of deze toch aflossingen wil verrichten. De verplichting tot rentebetaling werkt daarbij als stimulans. Na de aflossingsperiode van tien jaar is altijd rente verschuldigd. Deze rente is 3% lager dan de wettelijke rente, met een maximaal rentepercentage voor de geldlening van 0%. Wanneer de belanghebbende de rente niet kan betalen,

wordt deze als vordering bijgeschreven bij het niet afgeloste deel van de geldlening. Over deze rentevorderingen is geen rente verschuldigd.

Het kan voorkomen dat de belanghebbende naar het oordeel van het college de rente of een gedeelte daarvan kan opbrengen, maar dat de belanghebbende daardoor niet aan aflossen toe kan komen. De renteverplichting belemmert dan het aflossen. Om dit te vermijden is aangegeven dat de betaling eerst tot ten hoogste het bedrag van de renteverplichting wordt aangemerkt als aflossing (dit is in overeenstemming met het gegeven dat in de eerste tien jaar voorrang wordt gegeven aan het aflossen van de geldlening). De bij de schuld te schrijven rente die telkens niet wordt betaald zal, omdat er wordt afgelost, op termijn afnemen. Omdat over de bijgeschreven rentevordering geen rente verschuldigd is, loopt de totale schuld niet onevenredig op.

Wanneer de geldlening geheel is afgelost, zal de renteverplichting op dat moment nul euro zijn. Het tot dat moment bijgeschreven totaalbedrag aan rentevorderingen wordt verder op de gebruikelijke wijze afgewikkeld. Voor zover dat bedrag niet betaald kan worden, wordt het verrekend bij de verkoop van de woning, zoals dat ook gebeurt als een deel van de geldlening niet kan worden afgelost. Is er naar het oordeel van het college voor belanghebbende geen mogelijkheid om de rente te betalen, dan wordt deze bijgeschreven bij het nog niet afgeloste deel van de geldlening. Het is dan niet te vermijden dat de totale schuld zal oplopen. In een dergelijk geval kan worden afgezien van de renteverplichting.

Artikel 15 - Verkoop van de woning

In lid 1 staat dat bij verkoop van de woning de geleende bijstand terugbetaald moet worden, evenals de eventueel bijgeschreven rentevorderingen. Dat geldt ook bij verkoop van de woning tijdens het ontvangen van de bijstand, wanneer er dringende redenen zijn om te verhuizen. Overschrijven van de krediethypotheek is formeel niet mogelijk. Er zal dus eerst moeten worden afgerekend, voordat een nieuwe hypotheek gevestigd kan worden. Om deze reden is de mogelijkheid van een verwisseling van het onderpand in lid 2 opgenomen. Het college kan daartoe overgaan, wanneer bijzondere omstandigheden van medische of sociale aard van de belanghebbende daartoe aanleiding geven.

Deze mogelijkheid komt er dus op neer dat de belanghebbende het vrijgekomen vermogen niet hoeft in te zetten voor de bestaansvoorziening, maar daarmee een meer passende woning kan kopen. Ook in de situatie dat de bijstandsverlening kan worden beëindigd in verband met werkaanvaarding in een andere gemeente is er reden om het bedrag van de afgeloste krediethypotheek weer beschikbaar te stellen aan de belanghebbende. Wanneer het aanvaarden van werk in een ander gemeente betekent dat de bestaande woning verkocht moet worden om in de nieuwe woonplaats een andere woning aan te kopen, zal het aflossen van de lening een drempel kunnen vormen. Immers, door de volledige aflossing zal de belanghebbende voor het kopen van de nieuwe woning wellicht aangewezen zijn op een, ten opzichte van de krediethypotheek, duurdere hypotheek bij een bank. Om ervoor te zorgen dat de krediethypotheek geen belemmering vormt voor het aanvaarden van werk in een andere woonplaats is het ook in die situatie mogelijk het afgeloste bedrag van de lening weer ter beschikking te stellen van de belanghebbende voor de aankoop van een andere woning.

Artikel 16 - Hernieuwde aanvraag binnen twee jaar
In de praktijk kan het voorkomen dat iemand na beëindiging van de bijstandsverlening in de vorm van een krediethypotheek opnieuw op bijstand aangewezen raakt. Bij een niet al te lange onderbreking van de bijstandsverlening moet ervan worden uitgegaan dat de nieuwe bijstandsbehoeftigheid niet los gezien kan worden van die daarvoor. Daarom is geregeld dat in gevallen waarin geen sprake is van een duurzame onderbreking de laatste berekening van het bedrag van de maximale lening gehanteerd wordt.

Van een niet duurzame onderbreking is sprake zolang er nog geen twee jaar is verstreken. Is de onderbreking langer dan twee jaar dan wordt die aangemerkt als een duurzame onderbreking. In dat geval dient er een nieuwe hypotheek gevestigd te worden en wordt het verbruikte deel van de laatste geldlening als een op de woning drukkende schuld in de berekening opgenomen.

Artikel 17 - Saldobiljet
Ook na afloop van de maximale aflossingsperiode van tien jaar wordt, als er nog een deel van de geldlening afgelost moet worden, aan de belanghebbende jaarlijks een opgave verstrekt van de stand van de geldlening en de eventueel bijgeschreven rentevorderingen.

Paragraaf 3 – Giften en kostenbesparingen

Artikel 18 – In aanmerking nemen van giften en kostenbesparingen

De belanghebbende kan giften en kostenbesparingen ontvangen tijdens de bijstandsperiode. Met een gift wordt bedoeld: bijdragen die de belanghebbende ontvangt van personen of instellingen. Het gaat hierbij om bijdragen in natura of in de vorm van geld, die:

- Vrijwillig wordt verstrekt;
- Waar geen tegenprestatie tegenover staat;
- Periodiek of incidenteel wordt versterkt;
- Waar de belanghebbende vrij over kan beschikken.
- Bij een kostenbesparing is hiernaast sprake van een besparing op de kosten van levensonderhoud. Een voorbeeld is een besparing op boodschappen of kosten voor de zorgverzekering.

Conform de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep ECLI:NL:CRVB:2021:1918 kan men met een gift voorzien in de noodzakelijke kosten van het bestaan. Het doel van het (gedeeltelijk) vrijlaten van giften is om de vrijgevigheid van personen of instellingen niet te ontmoedigen. Daarnaast sluit de mogelijkheid om betaalachterstanden of schulden door middel van giften te betalen aan op de doelstelling van het college om inwoners te ondersteunen richting een schuldenvrije toekomst.

Bij een overschrijding van de wettelijke grens voor giften en kostenbesparingen beoordeelt het college wat het gevolg voor de bijstand is. Dit doet het college op basis van de individuele omstandigheden van de belanghebbende, en het doel en karakter van de gift of kostenbesparing.

Voor het vaststellen van de waarde van een gift maakt het college gebruik van bewijsstukken (zoals bonnetjes) of de NIBUD-prijzengids. Zoals in artikel 20 lid 3 beschreven beoordeelt het college per situatie welke bewijsstukken van giften en kostenbesparingen noodzakelijk zijn.

Artikel 19 – Vrijlaten van giften en kostenbesparingen

Per huishouden wordt per kalenderjaar een maximaal bedrag aan giften en kostenbesparingen vrijgelaten. Dit maximale bedrag staat in artikel 31, lid 2 onder m, van de Participatiewet en wordt jaarlijks geïndexeerd. Daarnaast ziet het college de in lid 3 genoemde bijdragen niet als gift of kostenbesparing. Dit betekent dat het college deze bijdragen niet meerekent voor het eerdergenoemde maximale bedrag aan giften en kostenbesparingen.

Bij deze vrijlatingen maakt het college een onderscheid tussen de ontvangst van structurele en incidentele boodschappen. Het college ziet structurele boodschappen als kostenbesparing als deze de eerdergenoemde vermogensgrens overschrijden. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om het wekelijks of maandelijks ontvangen van een significante bijdrage aan de boodschappen. Incidentele boodschappen ziet het college niet als kostenbesparing.

Artikel 20 - Meldplicht voor giften en kostenbesparingen

Belanghebbenden zijn op grond van de inlichtingenplicht verplicht giften te melden wanneer deze de eerdergenoemde wettelijke grens voor giften en kostenbesparingen overschrijden. Belanghebbenden zijn daarnaast verplicht om giften en kostenbesparingen te melden als deze leiden tot een overschrijding van de vermogensgrens, zoals bedoeld in artikel 34 lid 4 van de wet.

Er is geen sprake van een meldplicht als de giften en kostenbesparingen niet leiden tot een overschrijding van de eerdergenoemde grenzen. Of wanneer de giften en kostenbesparingen zijn vrijgelaten, zoals genoemd in artikel 19 lid 3.

Het college kan bewijsstukken opvragen over de gemelde giften of kostenbesparingen. Bijvoorbeeld als een bewijsstuk noodzakelijk is om de waarde van een gift of kostenbesparing te bepalen, of als er aanwijzingen zijn dat er sprake is van giften of kostenbesparingen boven de wettelijke grens. Het college beoordeelt per situatie welke bewijsstukken noodzakelijk zijn.

Paragraaf 4 - Slotbepalingen

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.